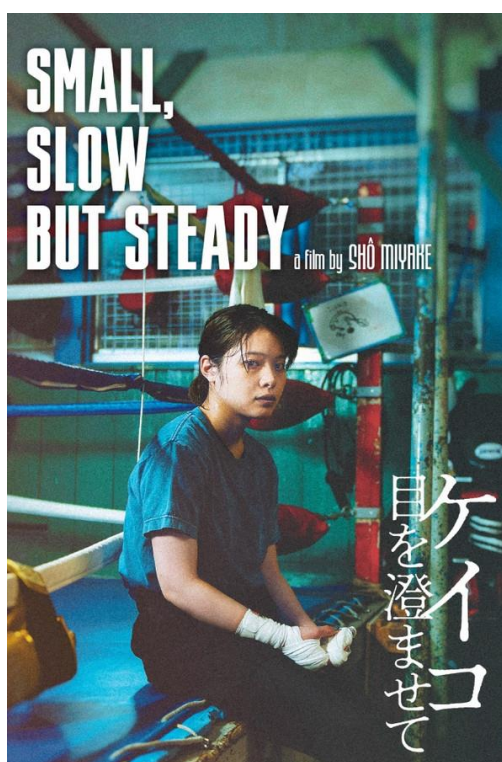

Small, Slow but Steady

Doof geboren, vindt Keiko Ogasawara haar ware passie in boksen, hetgeen ze ook graag op professioneel niveau zou doen. Tijdens de piek van de coronapandemie, wanneer de lokale bokscub dreigt te moeten sluiten en de ouder wordende, maar immer aimabele eigenaar ervan ziek wordt, vecht Keiko niet enkel voor erkenning, maar ook voor het voortbestaan van haar kleine boksgemeenschap in Tokyo.

Boksfilm mogen dan bijna zo oud zijn als cinema zelf, een verhaal als dat van het Japanse 'Small, Slow but Steady' heeft nog steeds de kracht om te ontroeren en te verrassen. Regisseur Shō Miyake en zijn co-scenarist baseerden zich op Keiko Ogasawara's autobiografie en namen de vrijheid om een sleutelmoment in haar leven te verplaatsen naar het eerste jaar van de coronapandemie. Alsof Yasujirō Ozu, de Japanse meester van de sereniteit en het alledaagse, het Amerikaanse sportdrama Million Dollar Baby regisseerde.

Regie: Shō Miyake
 Met: Yukino Kishii, Toko Miura,
 Masaki Miura
 JAP, 2022
 Duur: 1u39

BINNENKORT

Asteroid City
 di 17.10.23 – 20u30

Roter Himmel
 di 24.10.23 – 20u30

All the Beauty and the Bloodshed
 wo 25.10.23 – 20u30

Anatomie d'une chute
 di 31.10.23 – 20u30

Four Daughters
 di 7.11.23 – 20u30

The Eternal Daughter
 di 14.11.23 – 20u30

Oppenheimer
 di 21.11.23 – 14u + 19u30

Barbie
 zo 26.11.23 – 17u

WJL
 di 28.11.23 – 20u30
 ma 11.12.23 – 9u15 + 19u

Duty of Care i.s.m. Milieuraad
 ma 4.12.23 – 20u30

À ma Gloria
 di 5.12.23 – 20u30

L'amour tout court
 + Strange way of life
 di 12.12.23 – 20u30

Het Smelt
 di 19.12.23 – 20u30

www.ccstrombeek.be/film
tickets@ccstrombeek.be

RECENSIE - 'Small, Slow but Steady' is een parel van een boksfilm met hypnotiserende choreografie

Kevin Toma, de Volkskrant, 19.07.23

Een wedstrijd kan levensgevaarlijk voor haar zijn, vertelt bokstrainer Sasaji in een interview over zijn dove protégé Keiko: ze kan zijn waarschuwingen en de bel niet horen. Een speciaal talent dat haar van andere bokkers onderscheidt, dat heeft Keiko niet. 'Wat ze wel heeft, dat zijn haar menselijke kwaliteiten. Ze is eerlijk en direct. Een heel aardig meisje.'

Menselijk, oprecht en zeer sympathiek, dat geldt ook voor de film die de Japanse cineast Shô Miyake rondom Keiko optrekt. 'Small, Slow but Steady' is losjes gebaseerd op de autobiografie van Keiko Ogasawara, die vanaf 2010 kort carrière maakte als de eerste Japanse profbokser met een gehoorbeperking. In zijn buitengewoon verinnerlijkte, op warm 16mm gedraaide sportdrama verplaatst Miyake het verhaal naar het door covid-19 platgelegde Tokio. Hierdoor gaat het isolement van Keiko (gespeeld door de niet-dove Yukino Kishii) vanzelfsprekend over in de goed getroffen verlatenheid van de wereld om haar heen. De sportschool van de met zijn gezondheid worstelende Sasaki (Tomokazu Miura) loopt langzaam leeg. Een cruciale wedstrijd vecht Keiko zonder publiek.

Een andere wedstrijd ziet ze zelf terug via de foto's die haar moeder Kiyomi (Hiroko Nakajima) nam vanaf de tribune: vage en overbelichte beelden die de verstilling nog verder uitdiepen en de angst reflecteren waarmee Kiyomi het gebeuk gadesloeg. Nu haar dochter haar doel heeft bereikt, denkt Kiyomi, kan ze stoppen met boksen. Maar wat moet Keiko, die samenwoont met haar broer en de kost verdient als kamermeisje, zonder haar tweede thuis? Zonder de trainingen die haar dagen structuur geven, haar hoofd leegruimen en haar gelukkig maken?

Dat laatste zegt Keiko niet met zoveel woorden, maar je kunt het dankzij Yukino Kishii's indrukwekkende spel des te beter zien. Neem alleen al de adembenemende, in lange shots gedraaide scènes waarin Keiko één op één traint met haar coach, en ze de precieze afwisseling van stoten en ontwijken steeds verder opvoeren. Het levert een hypnotiserende choreografie op waarbij je als toeschouwer nauwelijks nog kunt nadenken, alleen kunt kijken – ook naar Keiko's gezichtsexpressie, die in alle concentratie steeds verder opbloeit en loskomt.

Buiten de sportschool klapt ze al snel dicht. Keiko wordt door Kishii geportretteerd als een vrouw die zich niet graag door anderen laat kennen, en die haar eenzaamheid evenzeer bevecht als opzoekt. Erg mooi, hoe dit pareltje van een boksfilm steeds weer de middelen vindt om tot haar door te dringen – langzaam, inderdaad, maar zeer zeker.

Meer over de film op de website:

<https://www.ccstrombeek.be/film/small-slow-but-steady>

